

HECE

MAYIS 2016

Oturum: EDEBİYATTA SOSYAL HAREKETLİLİK

Rasim Özdenören / Hayriye Ünal / Yasin Koç
/ Çağatay Telli / Hasan Özlen / Süleyman
Unutmaz / Semih Diri / Eyyüp Akyüz /
Hasan Bozdaş / Fatih Korkmaz / Süleyman
Sabri Genç / Hamza Günerigök / Melike
Kılıç / Emre Söylemez / Hatice Çay / Sena
Çelik / Cengizhan Genç / Elçin Sevgi Suçin
/ Burak Coşkun / Selami Mete Akbaba /
Hikmet Can Çubukçu / Funda Kıziler Emer
/ Georg Trakl / Pyotr A. Kropotkin / Nikolay
Nekrasov / Burak Çelik / Uğur Büke /
Gökhan Çetinkaya / Sâdık Hidâyet / Abdullah
Harmancı / Mehmet Solak / Hüseyin Atlansoy
/ Kurtuluş Kayalı / Yılmaz Daşcıoğlu / Cevat
Özyurt / Hüseyin Pala / Halil İbrahim Gürel
/ İbrahim Demirci / Merve Koçak Kurt /
Mehmet Aycı / Zekî Yıldırım / Bülent Ata /
Ahmet Sezikli / Ali Berkay / Berrin Akmanlar
Kerpiç / Saadet Derya Yazgıç / Asım
Gültekin / Halil Ünal / Hüseyin Karacalar

233

معرض الدولي للمجلات

International Magazine Fair

ULUSLARARASI

DERGİ

FUARI

www.sirkeci.org.tr

Sirkeci Garı

10-15 Mayıs 2016

Ziyaret Saati: 09:30 - 21:00

www.turdeb.com [f dergifuari](https://www.facebook.com/dergifuari) [t turdebdergi](https://www.instagram.com/turdebdergi) [i dergifuari](https://www.linkedin.com/company/dergifuari)

HECE

MAYIS 2016

233

KÜNYE

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 20 SAYI: 233
Mayıs 2016
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenişehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergji

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma : Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset
Tel: (0.312) 278 82 00

2016 Yılı Abone Bedeli:
Yıllık: 120 TL.
Kurumlar İçin: 330 TL.
Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582
Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez. İlkelerimize uymayan ilânlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 30.04.2016

	ÖNYAZI	
Rasim Özdenören/Toplumsal Çalkantı, Edebiyat ve Sanat /		4
	ŞİİRLER	
	Hayriye Ünal/Koku /	6
	Yasin Koç/Çağırıyor Beni İbrahim /	11
	Çağatay Telli/Sana Mülteci Gerçekler /	12
	Hasan Özlen/Anartri /	13
Süleyman Unutmaz/Benim Bazı Sokakları Yok Ettiğimi Düşünüyorlar /		15
	Semih Diri/Ters Giden Bir Şeyler Var "Biliyorum" Aksı /	16
	Eyyüp Akyüz/Bir Faninin Rüyası /	18
	Hasan Bozdaş/Saatin Hiç Atmadığı İnsan Durumları /	19
	Fatih Korkmaz/Kayıp Aranmıyor /	21
	Süleyman Sabri Genç/Bonmarşe /	22
Hamza Günerigök/Atımla Kendime Şah Çektiğimdir /		26
	Melike Kılıç/Hâlbuki Sonsuz /	28
	Emre Söylemez/Kör At Çıkmazı /	30
	Hatice Çay/Kırılmamış Camlar Altında /	32
	Sena Çelik/Ayaktan Mantarlanmalı Kültürlenip /	33
Cengizhan Genç/Bir Fotoğraf Karesine Dair Külliyat /		34
	Elçin Sevgi Suçin/Suyun Yansıttığı /	37
	Burak Coşkun/İslenmiş Tutanaklar /	38
	Selami Mete Akbaba/Metrukiyet /	40
	Hikmet Can Çubukçu/Duyu /	42
	ÇEVİRİ SAYFALARI	
Funda Kıziler Emer/Georg Trakl'dan Bir Mensur Şiir /		43
	Georg Trakl/Traum und Umnachtung /	45
	Georg Trakl/Düş ve Zihin Bulanıklığı /	48
	Pyotr A. Kropotkin/Nekrasov /	51
	Nikolay Nekrasov/Забывтая Деревня /	56
	Nikolay Nekrasov/Unutulmuş Köy /	57
Gökhan Çetinkaya/Sâdik Hidâyet ve "Moğol Gölgesi" Hikâyesi /		60
	Sâdik Hidâyet/Moğol Gölgesi /	61
	ÖYKÜ	
Abdullah Harmancı/İspirto Renkli Kâğıtlar /		68
	AYIN SÖYLEŞİSİ	
Mehmet Solak/Hüseyin Atlansoy: "Aslolan Etikdir. Kalbimiz." /		72
	OTURUM: EDEBİYATTA SOSYAL HAREKETLİLİK /	76
Kurtuluş Kayalı • Yılmaz Daşcıoğlu • Cevat Özyurt • Hüseyin Pala		
Halil İbrahim Gürel/Sosyal Hareketlilik ve Kültürel Süreklilik /		106
	OKURYAZARIN NOTLARI	
İbrahim Demirci/"Behçet Necatigil'e Yapılır mı Bu?" /		109
	YAZARIN OYUNCAKLARI	
Merve Koçak Kurt/Kelebeğim, Benim! Kelimelerim... /		111
	PORTRE	
Mehmet Ayıcı/Doludan... /		114
	BENİM FİLMLERİM	
Zelkif Yıldırım /		116
	HECE POSTASI	
Bülent Ata /		119
	ÇEŞİTKENAR	
Ahmet Sezikli-Ali Berkay /121 • Berrin Akmanlar Kerpiç /		122
Saadet Derya Yazgıç /123 • Burak Coşkun /		124
	BEYAZ HABERLER	
Asım Gültekin /		126
	YENİ KİTAPLAR	
İbrahim Demirci/Yakın Dostları Yahya Kemal'i Anlatıyor /		128
Halil Ünal/Öteki Günlük /		129
Hüseyin Karacalar/Pasaportsuz Türk /		132
Semih Diri/Koku /		134
Bize Gelen Kitaplar /		134

Rasim Özdenören

TOPLUMSAL ÇALKANTI, EDEBİYAT VE SANAT

Derler ki, sanat ve edebiyat ürünleri, kaideten, toplumun huzur ve refah içinde yaşadığı dönemde neşvünema bulur. Fakat gerçekte bu tezin o kadar da güvenilir olmadığı ortadadır. Nitekim toplumların çalkantılı dönemlerinde, en azından çalkantıyı tasvir etmek, dahası yönlendirici olmak adına sanat ürünlerinin meydana getirildiği de anlaşılmaktadır.

Tekil kalmış bir terör olayını anımsayalım. ABD'nin 11 Eylül şokunu...

Sebebi ve sorumlusu her ne ve her kim olursa olsun, ikiz kulelerin savaş uçağı ile değil, fakat yolcu uçakları ile çökertilmesi, kendi kıtasında sulh ve sükûn ve güvenlik içinde hayatını sürdürmekte olan Amerikan yurttaşları üzerinde onmaz bir panik ve korkulu bir şaşkınlık etkisi hâsıl etmişti; yalnızca sıradan yurttaşların üzerinde değil, aynı zamanda toplumun her katmanındaki ve her kademedeki yöneticileri de söz konusu panikten ve şoktan payını almıştı. 10 Eylül günü Amerika Birleşik Devletleri kartalının kanatları altında, o kanatların sağladığı ihtişamın gölgesinde, kendini her türlü tehlikeden uzak ve her türlü tehdidi bertaraf etmeye hazır sanan yurttaşlar, bir gün sonra o muhteşem kanatların koruyuculuğunun da fos olduğunu şaşkınlıkla görmüştü. Sartre'ın başka bir münasebetle söylediği "arzın ayaklarımızın altından kaymakta olduğu duygusu", o günden sonra Amerikalıların gündelik hayatının bir parçası hâlinde yaşanmaya başladı. Durumun, Amerikalı insanın moralinde meydana getirdiği hasarı ve tahribatı takdir etmek gerekiyor.

Güven duygusunun, yerini şaşkınlığa, kaygıya, belirsizliğe terk etmesi hâlinde bu durumun onarılması ve telafisi gerekir. Sanat eseri bir bakıma uzun

vadeli bir sağaltma yolu olarak düşünülebilirken bir yandan da ona kısa vadeli amaçlar için başvuruluyor. Özellikle Amerikan pragmatizmi, kendine yararlı hâle getirebileceği her şeyi kendine yararlı hâle getirmekten geri durmaz. Son birkaç yıl boyunca Amerikan mahreçli sanat haberlerinde, özellikle plastik sanatlarda, mistisizme dönüş çabalarının yaygınlaştığı ve yoğunlaştığı ifade ediliyor. Gerçi sadece Amerikan sanatı değil (hem plastik sanatlar, hem edebî sanatlar), genelde bütün Batı kültürüne ait sanat ürünleri referans noktasını dinde bulur. Din karşıtı telakki tarzlarını, ateist görüşleri dile getirmek üzere kaleme alınmış veya meydana getirilmiş sanat ürünleri bile, son tahlilde, dinle (Hristiyanlıkla) hesaplaşma zorunluluğunu duyumsarken, aynı dinin meydana getirdiği kültürel düzlemin üzerinde yer alma durumunda kalır.

İslâm ülkelerinin yaşantısı anlamında, Batı kültür dünyasında, radikal kültürel kopukluklar yaşanmadığı için, Hristiyanlık o kültürün asli unsurlarından biri ve temel referans noktası olarak hayatiyetini sürdürebilmektedir. Amerikalı insanın aradığı güven duygusunu ona şimdi mensubu bulunduğu din sağlıyor ve onun ilk tezahürü de plastik sanatlarda gözlemleniyorsa aslında din karşıtı söylemin bile temelini ve referans noktasını dinde bulduğu bir kültürde, sığınacak son melce olarak yeniden dine müracaat edilmesinde şaşılacak bir şey olmasa gerek. Ona şaşkınlıkla bakanlar, olsa olsa, kültürel yaşantısında dinî bağlarını tümüyle koparmış veya koparmaya yeltenmiş ülkenin insanları olabilir.

İmdi, başa dönersek, toplumsal çalkantıların yaşandığı dönemlerde aslında canlı bir edebiyatın doğuş hamlelerinin ortaya çıktığını da ileri sürmemiz mümkün görünüyor. Toplumsal çalkantının ya da devingenliğin irtifa kazandığı nokta savaş dönemleridir. İltica, göç, tehcir, sürgün, yabancılık, yabancılık gibi hem bireysel olarak hem kümesel bağlamda yaşanan dramatik sarsıntılar en çok savaş dönemlerinde keskinleşiyor...

Bir bakıma sosyal çalkantılarla edebiyat ortamının canlılık kazandığı dönemler arasında doğru orantılı bir bağlaşımla olduğu bile ileri sürülebilir. İnsanın evrensel kemiğine işleyen savaş ve barış romanları da böylesi çalkantılı dönemlerin ürünü olarak tespit edilebilir sanırım. Tolstoy'un unutulmaz *Savaş ve Barış* romanı, Zola'nın *Germinal*'i, Pasternak'ın *Doctor Jivago*'su, Şolohof'un *Ve Durgun Akardı Don*'u, Hemingway'in *Çanlar Kimin İçin Çalıyor*'u, *Silahlara Veda*'sı, Steinbeck'in *Gazap Üzümleri*, Wolfgang Borchert'in öyküleri, Ömer Seyfettin'in öyküleri, Refik Halid'in *Gurbet Hikâyeleri*... Bunlar, doğrudan savaşın getirdiği sarsıntıların bireysel ve toplumsal yaşantıdaki yansımaları olarak tecelli ediyor. Bir de toplumun derininde seyreden çalkantı ve bunalım dönemlerindeki bireysel çarpılmalar var, örneğin Dostoyevski'nin başta *Ecinniler* olmak üzere tüm romanları, Faulkner'in, John Dos Passos'un romanları... Benim öykülerimi de bu kategoride ansam ayıp mı etmiş olurum?

Toplumsal devinim ile sanat ve edebiyattaki devinim arasındaki bağlaşımla hususunda edebiyat sosyolojisi üzerine kafa yoranlar mesai sarf etse ilginç sonuçlara ulaşırlar, diyorum.

Hayriye Ünal

KOKU

Hoş kokulu bir yerlere imkânsız özlemle

Perde

ışıklarla aramızda

Eşitsizlikle bir can

tırmalayarak

kendini boğanı

Çıktığında yüzeye sana soracaklar

neydi ülkesinin adı?

taşıdığı yükten kollarında yorgunluk hissi

hangi aşkla hangi zırvanın hangi geleneğin esiri

Kuşlar aniden ve telaşla sürüyle uçmaya başladı mı

Bir iç organın iflas etmiştir

birine kan dolmuştur biri diğerine değmiştir

Bir pabuç yere, bir el diğerine, damar iğneye

Septisemi!

Koku hayatla aramızda.

Ben bir gelinim

çürük etten bir gelinliğim

Elime zorla verilmiş bir bakteri demetiyle

bir uçurum kenarında

bekliyorum

çağrıldım ve tutuklandım

nezaket gösterilmedi

şiddeti derinden hissettim

deniz sona erdi, saat durdu, şarkıların

can çekiştiğini duyabildim

duyularım tek tek kesilerek benden alındı

Kokuyor burası. Her yer kokuyor. Kokudan oluşan bir gölette boğulacak gibiyim. Lağım kokuyor. Ağdalı bir sıvının içinde yüzüyoruz. Her yer, odalarım yatağım kitaplarıma sınıyor koku, sanki ölüme yaklaşan birinin bağırsakları her gün evimin içine boşalıyor. Lağım kokusu giderek üzerime sınıyor. Israrla inatla bağırsakları her geçen gün daha çok dolup boşalıyor. Kokuyu ateşe körük le gider gibi, et atarak besliyoruz. Her bir bakteri etle güçlenerek daha çok bakteri üretiyor. Koridordan sinsice odalara sızıyor koku. Canlının her kıvılcığında nefes kesen koku tüm ağırlığıyla eşyalara sınıyor. Ölüm kokuyor. Çürüyüş kokuyor. Deri kokuyor. Yastıklar, duvarlar, sandalyeler köhneleşerek kokuya teslim oluyor. Bazen oradan çok uzakta birden burnuma bu koku geliyor, gayriihtiyari etrafıma bakıyorum, nerde olduğumu karıştırıp. Koku, beni vahşice takip ediyor. Uykuda aniden kokuyla uyanıyorum. Koku giderek bedenleniyor ve talepkâr oluyor. Hayatıma talip. Nefes alamıyorum. Beni yanına çağırıyor koku. Girdap gibi çekip içine benimle güçlenecek. Koku en dar delikten en ince aralıktan sızıyor. Koku kadar saldırgan, amansız bir şey görmedim.

*Kokuyla arama
delikleri kör tıparlarla kapatılmış duvarlar örmem gerek.*

Perdeler kımıldamıyor eksi iyonlar azaldı
yaprak güzeli sarardı solarken saffetiderun
hep söylenir de difenbahyanın ağladığı
bilinmiyor ölümün içime bu kokuyla sızdığı

Başboş rüyalarında kendini uçarken görüp uyandığında, hoş kokularla sarılmış bir evde, bir rüya tünelinden geçerken, bir bir raydan kayarken son sürat, birden burna değen leylak kokusuyla saniyelik bir cennet başgösterir, birden bir arıza, gereksiz yere sesini yükseltmek tense, arkasını dönüp küs gibi durmaktansa, dirsek çevirmek tense, kendini olanca tatlılığıyla, Napoleon'un savaşlarından birindeymiş gibi, topların gümbürtüsü içinde, heyecanla gülümseyerek, yağmura tıp tıp parmaklarıyla eşlik ederek, çünkü gerçek yüze çarpan damla lar kadar ihmal edilebilir, sinir bozucu, nüfus artmış, kent büyümüş, sözüne güvenilirmediğini anlayan kadın için bir cesedin üzerine doğan güneş kadar dokunaklı, büzülme çekilme daralma ile ifade edilebilir, dağarcığına ekleyeceği yeni bir alçaklığın keşfi, hiçbir gün *post festum* bir zincirin ilk günü kadar örümcek ağıyla kaplanmış o, dakik, sınıksız bir kast içinde, dalka

vukluğunun tescilli hileli bir kâğıt imzalatılmışçasına çar naçar çar engizisyoncusuna bir dilekçe gönderecek, çift kişilik dünyanın yarısına toprakla gübrenin birleştiği kokulu tarlalara varana kadar zift dökülmüş, bozulmamış tendonları, azalmamış av tutkusu, ile M, can çekişen köpeği bir köylünün pamuklu giysisine sarabilir, bir *golem* olarak avcunda sınıksız tuttuğu şeyi, kendisine olmadığı iması edilen, krizalit olarak bağnazlıkla saplandığı, tamamlamadığı, azarla, tehditle, dipçikle kopulamayıp iki çift yumuşak sözün kalp, akciğer, karaciğer ve batında yer alan tüm acımasız dokulu organları iflasa sürüklediği, işte *ruh yüceliği* yoksa 'insanın insan olduğu su götürür'ün bir kere daha, erkeğin erkek olabileceği ise de, dengemizi türlü yollarla boza bileceğimizi, bilsek de koku almayan bir burnun koku inkârcılığına tanrının kâfir kuluna gücendiği gibi güceniildiği huyun çıkmayacağı ile sabittir nokta

Önemi var mı aldatılmanın hevesi kırılmanın yağmuru kaçırmanın
akşam yürüyüşe çıkmanın filtre kahvenin semtçe keşfedilen trileçenin
uyandıktan sonra, sızılmış bir akşam, patatesler kızarıyor tavada
susuzlukla kavrulurken visko yatakta -kaybedildi akşam
akşam sonsuza kadar kaybedilecek -içine kaçılmış bir akşamı
hiçbir kaptan hiçbir makinist geri getirmeyecek

Birden üçe kadar numaralandırılmış acıyı
-işte bunu tarif edebilecek bir küçük kızın
o kadar küçük olması

Yasin Koç

ÇAĞIRIYOR BENİ İBRAHİM

bir çocuk ağlıyor çirkin olduğu için
 her şeyi bir puanla kaçıran başka bir çocuk
 yavru kedileri öldürüyor
 anası büyücü dumandan geyikler çekiyor için için
 sinek heykelleri ve ayıp insan azaları yapıyor
 bir ressam
 ki bunu üzümlere yapıyor
 heykelleri iki kadın bir meydana diyor
 ikisi de aforozlu rahibe
 birisi durmadan mandolin çalıyor
 baş harflerden adresimi çıkarıyorlar birlikte
 korkuyorum. ceplerinde en çirkin resmim
 sevgilim sen de gel
 neredesin ayakkabım çalındı terlik giymiş terliyim
 liralaramı kaybetmişim sinirliyim
 ben ağlıyorum bak ağlıyor ibrahim
 ölü kedileri saymazsak
 bir ressam, iki çocuk iki kadın
 kalbimi tavaf ediyor.
 oysa o bir put.
 kim oydu onu canıma kim
 Allah biliyor buna hiç razı değilim
 kavmim her akşam onu yemekte
 sana bir şey bırakmıyorlar sevgilim

Çağatay Telli

SANA MÜLTECİ GERÇEKLER

Marsta bir zengin adam
Bu lacivert kış başkentinde
Bu imkânsız bir sakal tutan yüzünde
Göklerin güvercini salınmış
Seslerin yitip gittiği çağrılan yönlere
Korkunç yönlere uzanan kolları ve parmakları

Bahar gelmiş sevinçlidir ölmeye
Siyah erikler ve asil kargalar düğün tarihlerinde
Konaklayan tüm yetişkin felaketler
Bu lacivert kış köpükleri
Ve mülteci ağzım

Kartallaşır boynun

Kuşatılmış bir sabah gibi karşılanırsın
Milyonlarca güçlü hücre
Atar bulutlar
Eskimiş lokantaların üzerine
Balkonların hepsi çarpılır

Gün ışığını büyüttü
Artık dilimizi kesmenin saatidir
Mükemmel, uzun ve geçilmez
bir tebessümle.

Hasan Özlen

ANARTRİ

barbar ordulardan farksız afrodizyak bakışlar arasında yürüdüm
 yürüdüm çöp konteynerlerinden yapılmış barikatlar arasında
 kapalı kepenkler yanından, kurşunlanmış evler, boşaltılmış
 istilaya uğramış gibi ama uğramamış, uğramış da diyebilirsiniz
 ne için
 özgürlük

yürüdüm yıkılan evler arasında
 yürüdüm doğu ile batı, türk ile kürt, siyah ile beyaz
 yürüdüm insan ile insan arasında
 insan: durmadan hafızasını yitiren bir canlı

gördüğün gerçek değil

kulaklığımda yasmin levy – sevda
 dur şimdi sırası mı
 ne zaman sırası yaş kemale dayandı
 kendimi bildim bileli terör
 kendimi bildim bileli savaş
 ben daha baba olacağım
 bitime birkaç hafta kaldı

ne olacak bu gana'nın hâli

daha seninle o şehirde buluşacaktık
saçlarımda sakallarımda beyaz
şüphesiz ki dünya bir oyun ve eğlence...
dünya beni her gün toprağa çağırır
durma toprağa bakalım

insan nasıl da saklar koynunda
kendinden bile sakladığı o sırrı
ve çatlamaz kahırdan
iki oda arasındaki sonsuz yalnızlık
salonla balkon
kalp ile zihin arasında
mors certa vita incerta

verdiğim bütün insanlardan beter oldum

neden şiir
konuşamıyoruz çünkü
tanrım bize bir dil

elbet ben de yazmak isterim bir aşk şiiri
kuyulu yusuflu yağmurlu romantik
ama patlıyor işte bomba
düşüyorum her gün kalbim denen çukura

hazır değilim

bilanço ağır reytingler tavan
ölü sayısı hızla artıyor
aşksızlar kadar
düşün, şimdi gitsen
bir daha dönemeyeceksin

hâlâ aklımda azra

Süleyman Unutmaz

BENİM BAZI SOKAKLARI YOK ETTİĞİMİ DÜŞÜNÜYORLAR

*“hayrola yunus kazım, hayrola karlı dağlar
hayrola karlı dağlar, hayrola yunus kazım
geceniz bereketli olsun, gününüz sağlam
ben geldim gittim işe yaramayan şeyler topladım
kancalı iğne, balık oltası, tabanca, bomba filan
dağ gölgesi, köşebaşı, odun ve duman
bu arada başağı tanrı bildim, mübriümle onayladım
ağaçlara ve otlara çocuklar gibi baktım
kurda kozaya öyle, kalem kâğıda öyle
derken bir ihanet gibi vurdu gözüme her şey
anlatamam.” Turgut Uyar*

Evde bir arkadaşım uyuyorsa sigaramı sessizce içerim
Bundan manalar doğurmasın bazı Ermeniler Ermeni kızlar
Düşünürler sokakları kâğıt mendilime silip silip
Eyvah ki o kızlar hemen büyümüşler başörtülerine bürünüp
Bazı gülüşleri çocuklukların bir bahçe bazıları Meryem
Düşürürler eskiyen perdelere eskiyen ellerini
Sanki ıslık olup bende başlayacak saçlarından aşığılık sokaklar

Dikloran

Benim başıma sapladığım o iğneler dikloran
Allah ki sessizce tüter sigaramın yanık odalarından
Telakki hakikat pür neva sitayiş şehir başıma çökmüş
Mukadderatın müsveddesiyim öldürülmüş sokaklar
Bazı Ermeni kızlar gecenin ortasında neden gülümsemiş
Kulak kesilmiş diyorlar bana gömleğimde çırpınan sokaklar

Sizin hırkalarınızda Endülüs o hayalî tanrılar
Siz saray çelenkleri siz nisanda kasımpatılar
Siz akşamları saklayıp çirkin sarmaşıklar
Siz cennetin üst katlarından Allah’a sayısız intiharlar
Eyvah annem kefenime not bırakacak başladığımda başım
Benim neden bazı sokakları yok ettiğimi zannediyorlar

Şimdi çırlıçıplak bir piyano düşün o sensin
Bu şiir
Bu elimi kandırışım
Tünel’den geçen hastalıklar